

Efeze

Nicolaïten

'Je haat de praktijken van de Nikolaïeten, die ik ook haat.' Het woord 'Nicolaitanen' komt van twee Griekse woorden: niko, wat 'veroveren, omverwerpen' betekent, en laos, wat 'het volk, leken' betekent. Het lijkt erop dat in de vroege dagen van de kerk de volgelingen van Nicolai twee serieuze ketterse opvattingen hadden: **Ze beoefenden sensualiteit door de spirituele en fysieke aard volledig te scheiden, waardoor ze zichzelf vrijgaven om te zondigen.** En ze probeerden een kerkelijke orde te vestigen. Deze laatste ketterij staat bekend als 'nicolaitanisme'. Kennelijk werd er een poging gedaan om bisschoppen, aartsbisschoppen, kardinalen en pausen aan te stellen. Dit is een onschriftuurlijk idee, dat ervoor zorgt dat de plaatselijke kerk tot slaaf wordt gemaakt door één man of een kleine groep mannen wiens geestelijk leven het geestelijke succes van de kerk kan bepalen. Dit is inderdaad een zeer gevaarlijk principe, aangezien ieder mens afhankelijk is van een blijvende relatie met Jezus Christus om zijn geestelijke vitaliteit te behouden. "Heilige mannen" kunnen ophouden met "blijven" na hun aantreden, tot grote schade van de kerk. Een ander kwaad van deze praktijk is dat het ervoor zorgt dat de plaatselijke kerk naar mensen kijkt voor de oplossing van hun problemen in plaats van naar de Heilige Geest. De Heer Jezus zei dat Hij de Heilige Geest zou zenden, die "u zal leiden in alle waarheid" (Johannes 16:13).

Nicolaïtisme, dat synoniem is met hedendaagse kerkelijkheid, is een concept waarover Jezus Christus zei: "Ik haat ook." Ik zou willen dat de Kerk van Jezus Christus de waardevolle les zou kunnen leren dat het niet door kerkelijkheid of organisatie of promotie of bestuur is, maar "door mijn Geest, zegt de Heer." De grootste enkele vloek in het moderne christendom is de kerkelijkheid. Wanneer mensen controle krijgen over de spirituele training van andere mensen en in een positie verkeren om de kerk te domineren, zal hun theologische positie uiteindelijk die kerk domineren.

De geschiedenis van de Kerk van Jezus Christus is een continue cyclus van autonome kerken die samensmelten tot grote conventies of denominaties van kerkelijke hiërarchieën die uiteindelijk afvallig worden. Dit veroorzaakt op zijn beurt een afscheiding van de kant van de minderheidsgroep die trouw wil zijn aan de Schrift en autonoom wil zijn, alleen afhankelijk van de Heilige Geest. Blijkbaar waren de kerk van Efeze en de vroeg-apostolische kerk succesvol in het weerstaan van **het werk van de Nikolaïeten, dat later door de kerk van Pergamum werd aanvaard** (Openb. 2:15).

From:

<https://studie.famvisser.net/> - **Studie Pagina Chavoerah Maqor**

Permanent link:

https://studie.famvisser.net/doku.php?id=studies:stu_7-churches-efeze

Last update: **2024/03/16 21:25**

